

Rok, za který se nemusíme stydět

Únorové číslo zpravodaje vždy věnuji ohlédnutím se za předešlým rokem, výuce z čtení z valné hromady, takové to bilancování a chválení se, nikoli chvástání se. Samozřejmě o některých akcích a událostech jsem podrobně psal v průběhu loňského roku v pravidelných, kvalitních příspěvcích předešlých zpravodajů, ale tady to dám do jednoho celku a zmiňkovitě vše úhledně spojím dohromady. Loňský rok měl ambice být obyčejným, průměrným, nijak nevyčnívajícím rokem a mohu dnes konstatovat, že opak byl pravdou. Ten rok přinesl toliko změn, událostí, nutností, že jsme určitě všichni oddíloví rádi, že to máme úspěšně za sebou. Tak to pojďme zbilancovat.

Naše fotbalová členská základna skýtá bratru 127 členů, z toho 86 mužů, 9 žen a 32 mládežníků. Dvě třetiny jsou aktivní, hrající i pracující a zbytek přispívající. Poctivě pracující je devítičlenný výbor, který se vloni sešel rekordně 24x, aby vše vyřešil, na nic nezapomněl, všem vyhověl a peníze do pokladny donesl. Zajištění odehrání všech mistrovských utkání je prvořadým úkolem oddílu, což se podařilo a opět v rekordním počtu odehraných utkání celkem a to 79. Hlavní úkol jara byl udržet se v soutěži, do které jsme postoupili, tedy krajská soutěž I.A třída a to se podařilo. Pod novým koučem Tomášem Horákem a starými posilami se to podařilo. Větší rozšíření mužstva „A“ přišlo po jaře před podzimní sezónou a oddíl uvolnil pro tyto účely také něco málo více financí, ovšem ku prospěchu věci.

Pak jsme posbírali trochu železného šrotu, aby bylo na dvorku i ve stodolách sklepech našich domácností zase místo a útulno. Máme taky něco nového pro děti a to nový krásný dřevěný domek s pískovištěm, skluzavkou a houpačkou. Dlouho jsme ho slibovali a tak tam je a je hojně využit. Před létem jsme zorganizovali další, tentokrát nutnou pracovní akci, která byla naplánována jako stěžejní v loňském roce, a to úprava přítoku a studny na zavlažování hřiště. Problém s vodou na zavlažování hřiště v letních suchých měsících jsme řešili a trápili se předešlé roky a tímto si myslím, že jsme problém vyřešili. Jinak co se týče prací na hřišti, tak se v loni opět rekordně odpracovalo 633 hodin. Dobrá práce. A jelo se dál.

Přes tradiční letní turnaj žáků a turnaj v malé kopané jsme se přesunuli do poloviny prázdnin, kde nás čekala akce historií zamávavší. Exhibilčně-benefiční utkání s legendami české kopané, internacionálů, bývalých reprezentantů pod vedením Horsta Siegla SIGI Tým Stará garda. O tom, že to nakonec všechno dopadlo, že jsme udělali sportovní odpoledne s obrovským zážitkem nejen pro sebe, ale i pro spoustu lidí z Bohdíkova i blízkodalekého okolí, že se o nás i o obci psalo i natáčelo, ale hlavně že jsme se z toho nepodělali, jsem již psal někde v předešlém čísle. Ale to bylo právě to, co udělalo z loňska pro nás loňsko výjimečné. A navíc to ještě mohlo podpořit a podpořilo dobrou věc a Amálka Ježková z Hrabenova tak mohla naším prostřednictvím obdržet nemalou částku na boj s její vážnou kožní nemocí.

Před začátkem sezóny jsme museli vyřešit ještě jednu provozní věc. Změnou v soutěžním řádu jsme pro novou sezónu měli povinnost natáčet každé mistrovské utkání na video, což znamenalo jednat pořízení odpovídající techniky, ale také výstavba místa, odkud se budou natáčení provádět. Kazatelnu jsme postavili, vcelku slušně zapadla mezi střídačky a zápasy natáčíme, pak si je pouštíme a někdy se i zasmějeme. To je prostě fotbalový život. A do života taky přišel nový tým dorostenců pod vedením Kuby Hlavatého. Další dobrá věc v oddíle, ať se daří. No a pak se rozjela nová sezóna, v Áčku nastoupili noví i staří koně a co čert nechtěl, začalo se dařit a už jsme nebyli pro soupeře vyplašeným nováčkem s jednoduchým skalpem, ale rovnocenným bojovníkem, připraveným sám bohdíkovskou kudličkou skalpy soupeřů stínat a sbírat.

A dnes vstupujeme do jarní části ze čtvrtého místa a ne my, ale většina soupeřů dívá se na naše záda. No a konec roku jsme si ovoněli tradičními zabíjačkovými specialitami pochvalovanými všemi a bylo to. Rok uběhl a my byli rádi, že je za náma. Práce a dalších drobných akcí bylo ještě habakuk a vše to z toho nakonec udělalo ten zmíněný výjimečný rok. Díky Ti, žes byl, a že je na co vzpomínat.

Petr Janků